

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517010130
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8517010130.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.06.2024, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), c) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/66/2017 zo dňa 14.01.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obž. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXXX XXX/XX, C. D., E. F.,

u k l a d á

Podľa § 360a ods. 1 Tr. zákona, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona peňažný trest vo výške 400,- (štyristo) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody na 2 (dva) mesiace.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného A. B. vinného z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase v období mesiacov máj až júl 2016 v obci Veľký Lipník, okres Stará Ľubovňa, v meste Stará Ľubovňa, ako aj na rôznych miestach v okrese Stará Ľubovňa opakovane prenasledoval F. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H. G. I. XX, E. C. J. takým spôsobom, že proti jej vôli vyhľadával jej spoločnosť a prenasledoval ju motorovým vozidlom, pričom zároveň v presne nezistenom čase v období už od mesiaca apríl 2016 do podania trestného oznámenia poškodenou, k čomu došlo dňa 26.6.2016, ako aj následne v presne nezistenom čase koncom mesiaca október 2016 a dňa 9.11.2016 kontaktoval poškodenú F. G. proti jej vôli textovými správami prostredníctvom sociálnej siete Facebook, v ktorých jej vulgárne nadával, čím u nej vyvolával obavy o jej život a zdravie a podstatným spôsobom zhoršoval kvalitu jej života.

Za to obžalovanému uložil podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 42 ods. 1 Tr. zákona a § 41 ods. 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, pri nezistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zákona a zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody

vo výmere 30 mesiacov, pri súčasnom zrušení výroku o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/2/2018 zo dňa 11.08.2019, právoplatným dňom 21.05.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove spisovej značky 8To/10/2020 zo dňa 21.05.2020.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa

§ 51 ods. 2 Tr. zákona súd ustanovil obžalovanému skúšobnú dobu na 34 mesiacov. Súd obžalovanému zároveň uložil obmedzenie, ktoré je súčasťou probačného dohľadu a spočíva v zákaze kontaktu obžalovaného s poškodenou F. G., nar. XX.XX.XXXX v C. J., trvale bytom H. G. XX, E. C. J. (ďalej len „poškodená“), a to v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania menovanej poškodenej prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami. Taktiež súd uložil obžalovanému povinnosť, ktorá je súčasťou probačného dohľadu a spočíva v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija menovanej poškodenej.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote písomné odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, ktoré následne doplnil o jeho dôvody. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v zнову prejednal a rozhodol, resp. aby rozhodol sám a to tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí v plnom rozsahu pričom uviedol tieto dôvody. Zotráva na svojich doterajších tvrdeniach a prednesoch, že vykonané dôkazy nepreukázali jednoznačne, aby skutok podľa obžaloby mal spáchať obž. A. B.. Uviedol, že je potrebné vysporiadať sa s dôkaznou situáciou, ktorá viedla k vzneseniu obvinenia a prijatiu obžaloby, nakoľko bola podľa obžalovaného postavená na listinných dôkazoch. Jednalo sa podľa obžalovaného o pár zdrapov papiera, na ktorých bola vytlačená komunikácia medzi poškodenou a obžalovaným, pričom tieto listiny neboli podložené IP adresou. Tieto listiny považuje za neprípustný dôkaz a na to, že v dnešnej dobe môže tieto listiny vyhotoviť ktokoľvek. Obžalovaný poukázal na výpovede poškodenej, ktoré boli podľa jeho názoru plné rozporov. Ďalej poukázal na skutočnosť, že obžalovaná mala podľa jeho názoru v jednom časovom horizonte 3 vzťahy súčasne, čím chcel poukázať na povahu a dôveryhodnosť jej tvrdení. Taktiež tvrdí, že výpovede svedkov bývalých priateľov poškodenej sú účelové a „dirigované“ poškodenou. Poškodená nemala z obžalovaného strach, pričom poukázal na výpovede svedkov, ktorí popisali stretnutie poškodenej s obžalovaným v roku 2018 v Hoteli Hviezdoslav. Poukázal na výpovede svedkov spolužiačok poškodenej, konštatoval, že výpoveď svedkyne matky poškodenej je účelová, nakoľko je založená iba na tom, čo jej povedala dcéra. Z výpovedí svedkov K. B. L. a M. N. C., ktorí dlhodobo pracujú v Policajnom zbore SR, kde pracuje už aj poškodená okrem iného plynie, že stať sa policajtkou bol jej sen a preto si vymyslela „príbeh o nebezpečnom prenasledovaní“, prostredníctvom ktorého sa chcela dostať do ich pozornosti. Súd podľa jeho názoru po vrátení veci, pokračoval a prejednával okolnosti rokov 2017 až 2021 a nie predmetné obdobie za ktoré bolo vznesené obvinenie pre skutok v roku 2016. Podľa obžalovaného by súd nemal skúmať hĺbku alebo príčinu vzájomných nezhôd medzi obžalovaným a poškodenou v období 2018-2021, keďže prejednávaný skutok je z obdobia máj až júl 2016. Podľa názoru obžalovaného vyhodnotil prvostupňový súd právny záver nesprávne, z dôvodov veľkých rozdielnosti a kolísavých výpovedí poškodenej. Taktiež argumentoval, že súd vychádzal iba z nepriamych dôkazov. Nestotožňuje sa s výrokom súdu ohľadom právnej kvalifikácie, podľa ktorej mal obžalovaný vzbudiť u poškodenej dôvodnú obavu o svoj život a zdravie a zhoršiť kvalitu jej života, nakoľko bola s obžalovaným vo vzťahu, z čoho vyplýva, že z obžalovaného nemala strach. Tvrdí naopak, že obžalovaný zlepšil kvalitu života poškodenej, nakoľko nebolo preukázané, že by utrpela či už fyzickú alebo psychickú ujmu, pretože sa v roku 2019-2020 stala príslušníčkou Policajného zboru SR. Obžalovaný má za to, že za dôkaznej situácie, kedy proti sebe stoja tak odlišné tvrdenia nielen poškodenej a obžalovaného ale aj svedkov, súd rozhodol nesprávne. Na to, aby mohol súd uznať obžalovaného za vinného, musí byť z vykonaných dôkazov bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa skutok stal, že ho spáchal obžalovaný a že skutok napĺňa znaky trestného činu. Má za to, že prvostupňový súd sa nedostatočne po vrátení veci Krajským súdom Prešov na opätovné prerokovanie vysporiadal s otázkou spoluzitia obžalovaného a poškodenej. Poukázal aj na časové intervaly, počas ktorých čakal na doručenie rozsudkov a v tejto súvislosti konštatoval, že súd bol neefektívny. Taktiež poukázal na to, že mu súd uložil súhrnný trest, hoci v čase ukladania tohto trestu už trest uložený Okresným súdom Kežmarok v konaní vedenom pod sp. zn. 9T/2/2018 mal vykonaný a v skúšobnej dobe sa osvedčil. Následne navrhol vypočuť ďalších svedkov, konkrétne: K. F., pani O., neznámy chlapec

menom O., personál z B. P., teta poškodenej, u ktorej mala poškodená v Anglicku žiť, personál z hotela Q., O. Q..

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné čo sa týka výroku o vine a vo vzťahu k výroku o treste ho možno považovať za dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. poriadku a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Vzhľadom k tejto skutočnosti krajský súd odmietol vykonať výsluchy svedkov navrhovaných obhajobou v dôvodoch odvolania. Avšak tiež je potrebné konštatovať, že vzhľadom na veľké časové obdobie od vykonania skutku, od ktorého uplynulo už približne osem rokov, by boli výpovede navrhnutých svedkov bezúčelné, jednak s prihliadnutím na to, že doteraz dokazovaním zistený skutkový stav, ktorý sa vzťahuje na otázku viny obžalovaného, má krajský súd za nanajvýš dostačujúci a navrhované doplnenie dokazovania by podľa názoru krajského súdu nemal zásadný vplyv na ustálený skutkový stav, hlavne na jeho závery.

Avšak vzhľadom na zistené nové okolnosti týkajúce sa predchádzajúceho odsúdenia obžalovaného, sa krajský súd rozhodol doplniť dokazovanie súvisiace s výrokom o ukladanom treste, teda oboznámením spisu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/2/2018, prečítaním rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/2/2018 zo dňa 18.11.2019, kedy súd uznal obžalovaného A. B. vinným z trestného činu úverového podvodu, oboznámil uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8To/10/2020 zo dňa 21.05.2020, ktorý odvolanie obžalovaného zamietol a tento rozsudok potvrdil. Taktiež prečítal správu o povesti obžalovaného z Mesta Spišská Belá, kde je uvedené, že obžalovaný je prihlásený na trvalý pobyt na adrese v ich meste, býval tam so svojimi rodičmi, podľa vyjadrenia susedov sa správal slušne a bezproblémovo, no toho času obžalovaný žije v Maďarskej republike. Prečítal aj obsah úradného záznamu samosudcu Okresného súdu Poprad zo dňa 23.01.2024, kde je konštatované, že sa odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil, a to dňom 21.11.2023. Bol prečítaný aj výpis obžalovaného zo sociálnej poisťovne, z ktorého vyplynulo, že obžalovaný je v súčasnosti zamestnaný a vymeriavací základ pre výpočet poistného sa pohybuje od 600,- do 765,- eur.

Z hľadiska otázky viny prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. poriadku v dostatočnej miere uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Z odôvodnenia rozsudku, najmä z jeho písomných dôvodov podrobne rozpísaných, je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného i tvrdeniami jednotlivých svedkov o tom, ako malo dochádzať ku skutku, za ktorý bol obžalovaný trestne stíhaný. Je potrebné uviesť, že konanie, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, bolo vykonané bez podstatných procesných chýb, pričom boli dodržiavané aj príslušné ustanovenia Trestného poriadku, ktorými sa má zabezpečiť právo obžalovaného na obhajobu. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie podľa pravidiel ustanovených Trestným poriadkom, preto o zistenia plynúce zo zákonne vykonaných dôkazov mohol opierať svoje skutkové zistenia. Ako už bolo vyššie konštatované, súd vykonané dôkazy aj vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel v podstate k správnym skutkovým a následne i právnym záverom.

Krajský súd preto nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavných pojednávaniach ako aj v prípravnom konaní. Aj podľa názoru krajského súdu bolo bez odôvodnených pochybností dokázané, že skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku, sa stal, má znaky trestného činu a spáchal ho práve obžalovaný A. B.. V tomto smere sa krajský súd s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozsudku stotožnil a v podrobnostiach na nich odkazuje.

Obžalovaného, ktorý spáchanie skutku popieral, zo spáchania skutku v prevažnej miere usvedčujú výpovede poškodenej F. G. a to ako v prípravnom konaní tak aj na hlavných pojednávaniach, pričom v súvislosti s týmto krajský súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý tieto výpovede detailne rozobral. Potrebné je však uviesť, že poškodená uviedla, že ju obžalovaný v apríli roku 2016 začal prenasledovať a to spôsobom písania značne vulgárnych a výhražných správ cez sociálnu sieť Facebook, pričom ju kontaktoval asi 15 krát denne (pred podaním trestného oznámenia). Následne ju začal prenasledovať aj fyzicky, pričom popísala viacero situácií, kedy sa obžalovaný objavil na miestach kde sa práve nachádzala poškodená, prípadne pri jej aute alebo v blízkosti miesta, kde býva. Uviedla, že v júni 2016 bol obžalovaný pri ich bytovke v Lipníku asi päť krát za večer tak dva tri krát za týždeň. Poškodená taktiež vypovedala, že si od obžalovaného v mesiacoch máj, jún 2016 dva krát našla darčeky na aute, pričom išlo o hračkárske policajné predmety, plyšových mackov a ruže. Prenasledoval ju tak, že koncom apríla, mája a júna 2016 ju hľadal po Starej Ľubovni a sledoval, vždy to bolo počas víkendov, vo večerných hodinách. Poškodená taktiež popísala situácie, kedy ju mal obžalovaný minimálne dva krát prenasledovať motorovým vozidlom. Raz bola grilovať, mohol to byť máj alebo jún 2016, auto vtedy mala pri okresnom úrade, kde ju dovezol kamarát, išla potom autom domov, bola pri gymnáziu, keď jej volal kamarát N. C., že ide za ňou nejaké vozidlo s kežmarskými ŠPZ. Bola už možno polnoc. Bol to obžalovaný a išiel za ňou až po Hniezdne. Potom išla do Kamienky a tam ju zablokoval pred družstvom tak, že ju obehol, autom sa postavil cez oba jazdné pruhy. Stiahol okno, vyšiel z auta a ona ho obišla po tej ceste, ako sa ide ku družstvu z pravej strany. Potom, keď raz odvážala spolužiačku F. F. do Novej Ľubovne z Billy, tak sa za nimi zaradil obžalovaný a išiel za nimi dole až po Strednú technickú školu. Ďalej popísala situáciu, kedy išla odviezť domov F. G.. Cestou naspäť sa zastavila na fialovej benzínke, keď platila pri pokladni, vonku stál obžalovaný vedľa jej auta. Keď vyšla von, chytil ju za ruku s tým, že teraz pôjde za ním a že či je jej to jasné. Sadla do svojho auta, obžalovaný išiel pred ňou, odbočil ku Kauflandu a ona išla smerom na Veľký Lipník. Pri benzínke Slovnaft videla, že je za ňou, lebo išla 30-tkou, dala smerovku, aby ju auto za ňou obehlo, ale to auto ju neobiehalo. Vtedy bola polnoc, možno pol jednej. Zistila, že je to obžalovaný podľa ŠPZ, keď sa auto k nej priblížilo. Prešiel do pruhu vedľa nej, stiahol okno a ukázal jej nech zastaví. Na to ju predbehol a zablokoval ju asi tam, kde je rybník. Ona s autom nacúvala, obišla ho tak, že jedným kolesom išla cez priekopu. Išla asi 140-tkou a on išiel za ňou. Potom išla smerom na Forbasy, potom doľava pomedzi nejaké bytovky a potom zase na hlavnú cestu a volala policajtov. Obžalovaný išiel za ňou ešte pomedzi tie bytovky. Policajti jej povedali, že jej idú naproti, stretávala ich pri Slovnaftke, on už za ňou nebol. V tú noc podala trestné oznámenie. Po podaní trestného oznámenia si poškodená zriadila na Facebooku nový účet s menom „F. G.“, kde jej písal obžalovaný pod vymyslenými menami nadávky. Posiela jej zvukové nahrávky. V jednej iba kričal a v druhej bolo, že príde a ospravedlní sa mu, že podala trestné oznámenie. Uviedla, že to bolo asi deň, dva po tom ako podala trestné oznámenie. Písal jej, aj jej priateľovi B. N.. Uviedla, že v mesiacoch máj, jún 2016 sa obžalovaného bála. Poškodená pri podaní trestného oznámenia dňa 26.06.2016 doložila fotodokumentáciu z písomnej komunikácie obžalovaného a taktiež fotodokumentáciu motorového vozidla s vyššie uvedenými predmetmi, ktoré jej tam mal nechať obžalovaný.

K vzťahu s obžalovaným pred a po jej späťvzatí súhlasu s trestným stíhaním obžalovaného uviedla, že ich vzťah bol iba na kamarátskej báze. Občas dostala taký skrat a plánovala s ním spoločnú budúcnosť, lebo si myslela, že sa zmení. Ich kamarátsky vzťah vydržal do hlavného pojednávania, t. j. 25.04.2018, keďže A. jej povedal, že ak dá späťvzatie súhlasu na pokračovanie trestného stíhania, dá jej do konca života pokoj. Boli v kontakte v období tri týždne pred tým hlavným pojednávaním. Po súde mu povedala, že takto to nemá zmysel, že sa pri ňom cíti ohrozená a má obavu o svoj život a zdravie. A. potom dlho nevidela, ani o ňom nič nepočula, až asi 04.02.2019 prišiel v noci okolo 3:00 hod. nad ráno. Začal kopať do dverí, búchať a trieskať, kričal, aby išla von, taktiež sa vyhrážal jej mame. Dňa 16.03.2019 poslal audio nahrávku jej mame, že ho v tom už nikto nezastaví, ani jeho matka, ani jeho otec, a že všetci skapú. Od tohto dátumu A. zase nevidela. Popísala, ako obžalovaný lepil plagáty o nej, z ktorých jeden dala aj jeho otcovi, nech si s obžalovaným spraví poriadok. Obžalovaný jej domácnosť nenavštevoval. Späťvzatie súhlasu s trestným stíhaním urobila v tiesni, lebo A. jej povedal, že ak tak nespraví, nebude mať od neho po zvyšok života pokoj. Že ak raz bude mať deti, že ich unesie, ak ich nebude mať s ním a pod. Vyhrážal sa jej tak koncom marca, začiatkom apríla roku 2018.

Z prepisu telefonických rozhovorov z Redatu zo dňa 22.05.2016 (č. I. 74) a dňa 26.06.2016 (č. I. 75) vyplýva, že poškodená dva krát zavolala na políciu z dôvodu strachu z prenasledovania obžalovaným.

Pričom z prepisu zo dňa 22.05.2016 je zrejme, že poškodená cestou k svojmu autu, ktoré bolo zaparkované na parkovisku pri pošte, zbadala, že pri aute stojí chlap a nemôže sa k nemu dostať, lebo ten chlap ju celý deň otravuje a taktiež za ňou celý večer chodil. Poškodená sa z toho dôvodu bála ísť k autu sama a tak žiadala, aby k nej bola poslaná policajná hliadka. Z prepisu hovoru zo dňa 26.06.2016 vyplynulo, že poškodenú sledoval chlap, ktorý jej vypisoval správy, že jej dnes skončí život a podobné veci, pričom chlapa identifikovala ako A. B., ktorý je do nej už niekoľko rokov chorobne zamilovaný. Uviedla, že si sadla do auta pred okresným úradom a zrazu sa začal na ňu lepiť, išla smerom do Forbas, myslela si, že si ju nevšimne ale on išiel vkuse za ňou. On išiel na aute značky Ford Mondeo, svetlomodrej farby, ŠPZ F. XXX D.. Uviedla, že jej písal správy, že jej skončí život a písal aj jej spolužiakovi, pričom je z toho už chorá, lebo toto nebolo prvý krát, čo ju takto sleduje. Keď stála na benzínke Slovnaft v Starej Ľubovni, už ho nevidela, no bála sa vystúpiť z auta, keďže jej obžalovaný písal, že aj keď bude sedieť v aute zamknutá, on rozbije okno. Operačný dôstojník jej odporučil ísť na obvodné oddelenie v Starej Ľubovni, aby to nahlásila, čo poškodená urobila a v ten večer podala trestné oznámenie. Taktiež ešte poškodená uviedla, že ju bude obžalovaný určite čakať niekde po ceste domov, lebo vždy to tak robí, ako aj v ten večer, keď mala auto pri okresnom úrade, nastúpila a nič a zrazu išiel za ňou, pričom išla mimo obce naschvál 30 km/h, ale videla, že auto ju neobehuje, čo jej prišlo divné. Obžalovaný sa začal na ňu lepiť, pričom nešla smerom na Kamienku ale smerom rovno a počula len písať gummy, keď za ňou rýchlo odbočoval.

Z fotodokumentácie predloženej poškodenou dňa 26.06.2016 (č. I. 85) vyplynulo, že jej obžalovaný pred týmto dátumom písal z účtu „A. B.“ správy, ktoré boli značne vulgárne a výhražné, pričom zo snímok obrazovky mobilného zariadenia, ktoré obsahovali túto komunikáciu, je zrejme, že išlo aj o zvukové správy a že sa obžalovaný viac krát pokúšal poškodenú aj volať. Z fotodokumentácie, ktorú poškodená predložila dňa 31.10.2016 (čl. 92) je zrejme, že poškodenú obžalovaný posielal hanlivé správy z účtu „Zobud sa“, pričom v ten istý deň doložil fotodokumentáciu obsahu komunikácie z toho istého účtu aj svedok B. N., pričom tá obsahovala značne vulgárne správy na osobu poškodenú (č. I. 99). Dňa 10.11.2016 predložila poškodená ďalšiu fotodokumentáciu komunikácie medzi účtom písaným v azbuke a jej vtedajším priateľom (č. I. 107), pričom obsahom tejto boli tiež urážky na osobu poškodenú. Následne ešte poškodená dňa 27.04.2017 predložila ďalšiu fotodokumentáciu (č. I. 137), z ktorej vyplynulo, že z účtu „A. B.“ dňa 09.11.2016 chodili poškodenú na jej účet značne vulgárne a výhražné správy.

Výpoveď poškodenú bola zároveň podporovaná aj výpoveďami viacerých svedkov a to hlavne svedkov O. G. (matka poškodenú), K. B. L., B. N., M. N. C. a B. N., ale aj výpoveďami svedkov L. O., F. F. a F. G..

Svedkyňa O. G. (matka poškodenú) vypovedala, že jej došiel audiozáznam z telefónneho čísla A. B. v marci 2019. Dcéra sa jej sťažovala o jeho výčinoch a prenasledovaní. Bolo to ešte keď chodila na strednú školu. Dcéra jej vravela, že ju prenasleduje. Potom to bolo dosť často, aj keď bola doma (keďže chodí pracovať na turnusy do Rakúska), chodil k bytovke, kričal, kopal do dverí, kričal, že ju zabije, že si má pripraviť čierne šaty. Raz obžalovaný poslal 4 chlapov, kopali do dverí, vtedy bola tiež upozornená hliadka, ale došli neskoro. V audiozázname sa vyhrážal, že ju zabije, že kvôli nej stratil všetko. V roku 2016 obžalovaný chodil za jej dcérou. Keď išla ráno do školy mala na aute plyšové a plastové hračky a vedro s ružami. Vie to od susedy, ktorá jej to pomáhala upratať. Dcéra jej stále hovorila, že je to prenasledovanie z jeho strany, že si vyžaduje jej pozornosť. Od dcéry vie, že v roku 2018 odoprela súhlas s trestným stíhaním obžalovaného. Nepamätala si, aký dôvod jej uviedla, ale pripadalo jej to tak, že kvôli strachu. Dcéra jej spomínala, že obžalovaný sa náhodne objaví tam, kde je ona, potom sa im spolu stalo párkrát, že išli večer k starej mame a on sa poprevážal hore-dolu. V roku 2016 obžalovaný kontaktoval dcéru cez Facebook, cez telefón, cez rôzne siete, že ju poleje kyselinou, že sa jej narodí mŕtve deti. Svedkyňu kontaktoval pod menom M. M. v azbuke, zase išlo o vyhrážky a kritiku na dcéru. Uviedla, že obžalovaný rozlepil plagáty po dedine, na ktorých bola F. s priateľom.

Svedkyňa L. O. uviedla, že poškodená jej povedala, že má problém s chalanom, ktorý ju prenasleduje, stále píše a volá, neskôr zistila, že je to obžalovaný. Poškodená si podľa jej výpovede často menila telefón a vytvárala nové profily na Facebooku. Takisto aj svedkyňa F. F. potvrdila, že jej poškodená spomínala nehody s pánom B., a to, že s ním nechcela byť v kontakte avšak on sa s ňou silou mocou chcel nejako spojiť. Rovnako ako svedok F. G. vypovedal, že mu poškodená hovorila, že ju obžalovaný nejako prenasleduje autom a keď o ňom hovorila bola v strese, hovorila mu, že sa ho bojí.

Svedok K. B. L. vo svojej výpovedi popísal situáciu, keď v Starej Ľubovni v júli 2016 vo večerných hodinách stretol poškodenú a od nej zistil, že ju prenasleduje nejaký Popovič a stojí pri jej aute. Obžalovaný zastavil autom vedľa nich, ona vystúpila z auta, on jej dal asi nejakú čokoládu - nejaké srdiečko, pričom ona čokoládu vrátila nazad. Pýtal sa ho, prečo ju sleduje, no on mu neodpovedal a odišiel autom preč. Asi na druhý deň mu poškodená písala, že keď išla na Veľký Lipník, tak išiel za ňou autom. Mal pocit, že poškodená bola vystrašená. Svedok M. N. C. uviedol, že ho raz kontaktovala poškodená, kvôli problému s pánom B., že ju otravuje, chodí za ňou proti jej vôli, že jej vypisuje a vyvoláva. Chcela sa poradiť, lebo ju to obmedzuje na živote a bojí sa. Bolo to asi v mesiacoch apríl, máj v roku 2016. Rozprávali sa o tom cestou na grilovačku, ukázala mu fotografiu auta obaleného plyšákmi a kvetmi. Po grilovačke ju odviezol k jej autu. Asi za pol hodinu mu s plačom volala, že ju zablokovalo nejaké auto, pýtala sa, čo má robiť, že sa bojí. Poslala mu nahrávku, ako jej tam niekto nadával. Potom mu zavola, že je v Starej Ľubovni na polícii. Poškodená mu hovorila, že takéto správanie obžalovaného začalo niekedy keď mala 15 alebo 16 rokov a že odvtedy sa to deje systematicky.

Svedok B. N. (bývalý priateľ poškodenej) uviedol, že obžalovaný nonstop robil problémy a že to, čo bolo prečítané z obžaloby, je len jedna milióntina k tomu, koľko bolo SMS, búchačiek do dverí a hádzanie skál po autách a pod. Boli to tri mesiace SMS poškodenej, svedkovi, mame poškodenej, celému zainteresovanému okoliu, vylepoval plagáty o svedkovi a poškodenej. Prenasledoval poškodenú tak, že stál autom pred bytovkou alebo sa vozil po dedine. Telefónne číslo poškodenej zmenil, no obžalovaný jej začal písať znovu. Naraz to bolo aj 15-20 SMS, bolo v nich „Ťa zabijem“, „ty suka“ a pod., pričom svedkovi posielal správy tiež. Obžalovaný na Facebooku figuroval pod nickom „A. B.“, ale aj „Zobuď sa“, pod ktorým svedok vedel, že je obžalovaný, lebo sa mu ešte nikto nikdy nevyhrážal. Uviedol, že poškodená reagovala na správy ako keby jej dal niekto s palicou po krížoch, vždy sa zľakla. Taktiež svedok B. N. (bývalý priateľ poškodenej) vypovedal, že pár krát sa stalo, že pred ich bytovkou stálo aj celú noc naštartované auto s rozsvietenými svetlami smerom na ich vchod. Keď bol doma, tak sa s obžalovaným stretli, keď išli niekam autom okolo seba. Keď bol v Holandsku, tak mával telefonáty od poškodenej, že jej búchajú na dvere, kopú, že sa jej vyhrážajú, že ju zabijú, pričom pri tom spomínala A. B.. Čítal aj správy, kde sa jej vyhrážal, a to ešte pred trestným oznámením. Jeho taktiež kontaktoval obžalovaný cez Facebook pod nickom A. B.. Bolo to v tom období, keď to začalo, ale on ho hneď zablokoval. Obžalovaný poškodil aj auto Kia Sportage, ktoré dal poškodenej svedok, pretože na ňom bolo položené vedro s kvetmi. Raz bola ešte na aute policajná prilba, putá a pištoľ.

Obžalovaný v rámci svojej obrany uvádzal, že je nevinný a s poškodenou sa pozná od roku 2012. V roku 2016 boli v kontakte a stretávali sa až dokým naňho poškodená nepodala trestné oznámenie a následne sa stretli až na polícii v marci 2017. Obžalovaný tvrdí, že poškodenú nikdy nekontaktoval cez Facebook, nikdy poškodenej nepísal nadávky a musela to urobiť nejaká iná osoba. Taktiež ju nikdy neprenasledoval autom, nevyhľadával jej spoločnosť proti jej vôli a nedal jej žiadne darčeky. Na sociálnej sieti Facebook bol aktívny do marca 2016. Na Facebooku iné užívateľské mená v inom tvare nepoužíval, ani tam nemal viacero účtov, ani z Facebooku nekontaktoval mužov, s ktorými v tej dobe poškodená chodila.

Obžalovaný k ich vzájomnému vzťahu s poškodenou po jej späťvzatí súhlasu s trestným stíhaním, uviedol, že po poslednom pojednávaní spolu chodili. Potom asi mesiac alebo dva na to poškodená odišla pracovať do Anglicka, udržiavali spolu kontakt každý deň. Z Anglicka sa vrátila v druhý alebo tretí októbrový týždeň 2018. Následne boli spolu v dennom kontakte, stretávali sa každý deň. Ich vzťah sa skončil tesne po Valentínovi, asi koncom februára 2019. Viedli aj intímny život od začiatku marca 2018. Nepamätal si, či bol začiatkom februára 2019 pred bytovkou poškodenej s tým, že mal rušiť nočný kľud krikom a rôznymi vyhrážkami voči poškodenej. Vo februári 2019 asi nekontaktoval matku poškodenej a asi jej v marci 2019 nezasielal audio nahrávku.

Obžalovaným uvádzané skutočnosti mali byť podporované svedeckými výpoveďami jeho otca B. B., matky O. L. B. a brata R. B.. Títo zhodne uviedli, že obžalovaný bol s poškodenou vo vzťahu, pričom ich vzťah bol hektický, no z vyjadrení obžalovaného vedia, že plánovali spoločnú budúcnosť. Čo sa týka rodičov obžalovaného, títo sa s poškodenou stretávali málo, pretože poškodená bola u nich väčšinou, keď oni neboli doma. Otec obžalovaného uviedol, že k oficiálnemu predstaveniu poškodenej ako priateľky jeho syna nedošlo. Potvrdil, že raz za ním bola poškodená a povedala mu, že ju jej syn otravuje, aby mu dohovoral. Potom bol za ním aj vtedajší priateľ poškodenej, ktorý mu hovoril, aby dohovoral synovi, nech dá poškodenej pokoj. Poškodená vtedy mala nejaký papier A4, ktorý mal jeho syn lepiť, ale neveril, že to lepil jeho syn. Matka obžalovaného tvrdila, že poškodenú im syn predstavil na jeho narodeniny

v roku 2018, no k povahe a intenzite ich vzťahu sa vyjadriť nevedela. Svedok R. B. ešte uviedol, že sa mu brat sťažoval, že ho F. podvádza. Asi v roku 2018 na jeho narodeniny to bolo asi také najlepšie obdobie. Uviedol, že vzťahu vadila nejaká tretia osoba, poškodená mala nejakého expriateľa. Po pár mesiacoch od narodenín brata v roku 2018 nastali nejaké problémy. Aj v roku 2016 - 2017 sa brat s poškodenou stretával a fungovali spolu, čo vie od brata. Svedok ich stretol v Central pube v Spišskej Belej alebo viackrát u nich doma, keď rodičia boli v penzióne v Červenom Kláštore.

Svedok D. O. vo svojej výpovedi popísal stretnutie v Hoteli Hviezdoslav ako priateľské, pričom uviedol, že vzťah poškodenej a obžalovaného v tom čase vnímal ako kamarátsky. Uviedol, že sa obžalovaný o poškodenej nejakým spôsobom nevyjadroval, hovoril len, že si písal s nejakou F.. Nemal vedomosť o tom, aby spolu bývali, ale pokiaľ vie, tak nie. Uviedol, že v roku 2016 obžalovaný používal Facebook mal tam svoje meno A. B. alebo A. B.. Svedok O. A. H. sa vyjadril iba k zamestnávaniu obžalovaného u neho vo firme od 22.11.2013 do 31.01.2016 a potom do 02.12.2019.

Hodnotiac teda vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti krajský súd riešil otázku vzájomného vzťahu poškodenej a obžalovaného či tento možno hodnotiť ako vzťah blízkych osôb s možnými následkami zastavenia trestného stíhania podľa § 281 ods. 1 Tr. poriadku, v nadväznosti na zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7To/29/2019 zo dňa 12.02.2020.

V tomto smere sa stotožnil, najmä po doplnení dokazovania, s názorom súdu prvého stupňa, ktorý konštatoval, že poškodená v čase späťvzatia súhlasu nebola s obžalovaným v postavení blízkej osoby – druh, družka. Sama poškodená vypovedala, že späťvzatie súhlasu urobila v tiesni, pretože jej obžalovaný povedal, že ak tak nespraví, nebude mať od neho pokoj po zvyšok života. Bála sa o svoj život a myslela, že obžalovaného už nikdy neuvidí, ak tak urobí. Je dôležité taktiež uviesť, že časové obdobie medzi pojednávaním dňa 09.03.2018, kedy poškodená výslovne súhlasila s trestným stíhaním obžalovaného a vypovedala proti nemu a späťvzatím súhlasu, ktoré bolo doručené súdu 16.03.2018 (spísané 14.03.2018) je na tak zásadnú zmenu postoja príliš krátke. Dňa 25.04.2018, kedy sa uskutočnilo hlavné pojednávanie to bolo 5 týždňov od späťvzatia súhlasu poškodenej, pričom poškodená tvrdila, že sú s obžalovaným vo vzťahu, síce nevedú intímny život, ale plánujú spoločnú budúcnosť. Teda potom čo sa poškodená cítila byť v roku 2016 prenasledovaná obžalovaným, pociťovala ohrozenie a zníženú kvalitu života, v dôsledku čoho podala trestné oznámenie vo vzťahu ku konaniu obžalovaného, na ktorom trvala až do 09.03.2018, dňa 14.03.2018, po cca. piatich dňoch, cítila takú intenzitu ich vzájomného družského vzťahu s obžalovaným, na základe ktorej vzala svoj súhlas s trestným stíhaním späť.

V zmysle teórie práva, označenia druh-družka sú označenia pre osoby, ktoré spolu žijú v spoločnom životnom spoločenstve, hoci nie sú manželmi. Spolužitie druhu a družky je faktickým stavom. Ide o osoby, ktoré spolunažívajú v určitom partnerskom vzťahu, v ktorom by si teoreticky podľa všeobecného vnímania mali byť vzájomnou oporou. Úplne stačí, že chcú byť relatívne často spolu a tento jav je relatívne stabilný. Nestačí len krátkodobá, či zatiaľ veľmi povrchná partnerská známosť. Ako sa presne javí aj prípadný vzťah poškodenej s obžalovaným v čase späťvzatia súhlasu s trestným stíhaním vzhľadom na rýchly sled udalostí v krátkom čase.

Tomu, že sa v tomto prípade nejednalo o postavenie druhu a družky, teda blízkych osôb nasvedčujú aj výpovede svedkov (rodičia obžalovaného, matka poškodenej) nakoľko aj keď tvrdia, že obžalovaný bol s poškodenou vo vzťahu, vychádzajú iba z informácií, ktoré im obžalovaný povedal a to, že sú spolu a plánujú budúcnosť, avšak s poškodenou sa svedkovia o tomto nikdy nerozprávali. Výpoveď svedka brata obžalovaného bola takisto z väčšej časti postavená na informáciách, ktoré mal svedok od obžalovaného, tento svedok ďalej tvrdil, že poškodenú s obžalovaným stretol počas roka 2018 spolu párkrát, nie však často a to, že v rokoch 2016-2017 s poškodenou fungovali s obžalovaným spolu, vie od obžalovaného, ktorý vychádzajúc z vykonaného dokazovania, podľa názoru odvolacieho súdu, rovnako ako aj názoru okresného súdu, vnímal vzťah s poškodenou odlišne ako samotná poškodená. Krajský súd má za to, že udalosti prebiehali tak, ako ich opisuje poškodená, keďže tá nepopiera, že začiatkom roka 2018 s obžalovaným bola chvíľu v kontakte, no ich vzťah bol kamarátsky. Svedkovia uviedli (rodičia a brat obžalovaného), že v marci 2018 bol ich vzťah na lepšej úrovni, no následne potom nastali problémy, čo nie je v rozpore s tvrdeniami poškodenej, naopak toto pridáva na ich pravdivosti. Taktiež matka poškodenej tvrdila, že jej dcéra s obžalovaným nemala žiaden blízky vzťah, nikdy nevedli a nevedú spoločnú domácnosť. Pri vypočutí tiež uviedla, že sa jej dcéra obžalovaného bála, a preto

aj urobila späťvzatie súhlasu s trestným stíhaním. Taktiež je potrebné poznamenať, že obžalovaný matke poškodenej nebol nikdy predstavený. Ani z výpovede ďalších svedkov nevyplýva, že by medzi poškodenou a obžalovaným bol nejaký hlbší vzťah.

Z výpovedí obžalovaného a poškodenej vyplýva, že vnímali ich vzťah rozdielne, obžalovaný ho vnímal ako hlbší, čomu čiastočne nasvedčujú aj výpovede jeho rodičov a brata. Naopak poškodená od začiatku tvrdila, že ich vzťah bol iba na kamarátskej báze, občas síce dostala taký skrat, že plánovala s ním spoločnú budúcnosť, lebo si myslela, že sa zmení, to vždy trvalo krátko ak k zmene nedošlo. Aj ich kamarátsky vzťah vydržal iba do hlavného pojednávania, 25.04.2018, keďže A. jej povedal, že ak vezme súhlas s pokračovaním trestného stíhania, dá jej do konca života pokoj. Po tomto hlavnom pojednávaní mu povedala, že takto to nemá zmysel, že sa pri ňom cíti ohrozená a má obavu o svoj život a zdravie. Uviedla že, späťvzatie súhlasu s trestným stíhaním urobila v tiesni, lebo obžalovaný jej povedal, že ak tak nespraví, nebude mať od neho po zvyšok života pokoj. Že ak raz bude mať deti, že ich unesie, ak ich nebude mať s ním a pod. Vyhrážal sa jej tak koncom marca, začiatkom apríla roku 2018.

Aj keď sa môže javiť na základe výpovedí poškodenej, že v marci 2018 mohol byť vzťah obžalovaného a poškodenej na lepšej úrovni, evidentne toto netrvalo dlho, prezentovaná zmena postoja poškodenej evidentne bola ovplyvnená tlakom obžalovaného hraničiacim s vydieraním, čo aj podľa odvolacieho súdu znamená, že sa ich vzťah v čase spáchania skutku ani v čase späťvzatia súhlasu s trestným stíhaním poškodenou, nedal považovať za tak intenzívny a hlboký, že by bolo možné považovať poškodenú vo vzťahu k obžalovanému za blízku osobu v tom smere, že by ujmu spôsobenú obžalovanému poškodená vnímala ako svoju vlastnú, teda za taký vzťah, že by obžalovaný bol voči poškodenej osobou, voči ktorej by mala poškodená ako svedok právo odoprieť výpoveď.

Vo vzťahu k hodnoteniu vykonaného dokazovania či zo strany obžalovaného dochádzalo tak ako je to popísané v skutkovej vete rozsudku a či to naplnilo všetky pojmové znaky k žalovanej trestnej činnosti Krajský súd Zdôrazňuje že rozhodnutie súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku s, ktorými sa v celom rozsahu stotožnil, nad rámec týchto považoval za potrebné reagovať na niektoré tvrdenia obžalovaného a jeho obhajcu prezentované prevažne v dôvodoch odvolania.

Vzhľadom na tvrdenia obhajcu obžalovaného o neprípustnosti listinných dôkazov ktoré obsahovali konverzáciu medzi obžalovaným a poškodenou zo sociálnej siete Facebook (Messenger), teda správy, ktoré poškodenej chodili z rôznych účtov (účet písaný azbukou s fotografiou obžalovaného, účet „Zobud sa“), krajský súd konštatuje, že tieto správy vykazujú obdobný štýl písania ako správy odosielané skôr práve obžalovaným. Taktiež správy prichádzali aj vtedajšiemu priateľovi poškodenej, tie obsahovali urážky a nadávky smerované na poškodenú a taktiež boli písané obdobným štýlom ako písal obžalovaný, a teda ich cieľom bolo poškodenú vykresliť v zlom svetle ako „ľahkú ženu“. Obžalovaného obrana spočíva v tvrdení, že tieto správy nepísal on, ale nejaká iná osoba, no sám vypovedal, že heslo do svojho účtu mal iba on. Taktiež uviedol, že si v roku 2016 zrušil účet na Facebooku, čo je ale v rozpore s výpoveďou svedka D. O., ktorý potvrdil, že obžalovaný mal účet na Facebooku aj v roku 2016. Tieto dôkazy, poukazujúc na ustanovenie § 119 ods. 3 Trestného poriadku hodnotil súd ako zákonné, pričom je potrebné zdôrazniť, že obsahom najmä v spojení s ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi, potvrdzovali žalovaný skutkový stav.

Vzhľadom na isté rozpory vo výpovediach poškodenej, ktoré obhajoba v odôvodnení odvolania namieta, odvolací súd konštatuje, že aj v tomto smere sa stotožnil s hodnotením súdu prvého stupňa uvádzaným v dôvodoch rozsudku, podstatné a ataky zo strany obžalovaného opakovane vo svojich výpovediach potvrdzovala, teda v zásadných otázkach vypovedala konzistentne v súlade s ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi. Tu tiež krajský súd poukazuje na dobu páchania skutku teda mesiace máj až júl 2016 a na značný časový odstup od opakovaných výsluchov poškodenej. Dôležité je v tomto smere zohľadniť aj početnosť atakov podobného charakteru a poškodenou, ale aj ďalšími svedkyňami popisovaný prístup poškodenej k týmto atakom. Rozpory v jej výpovediach boli súdom prvého stupňa odstraňované, potvrdzujú vyššie uvádzané hodnotenia vzniku dôvodov rozporov, súd sa nimi v rámci hodnotenia celkového dokazovania zaoberal no v zásade nemali podstatný vplyv na celkové hodnotenie dôkaznej situácie a ustálení skutkovej vety ako je uvedená v rozsudku. Ako už bolo vyššie konštatované, hlavné ataky ako ich poškodená opisuje, (písanie výhražných správ, prenasledovanie a blokovanie poškodenej motorovým vozidlom zo strany obžalovaného), boli v rámci dokazovania aj inými dôkazmi

v tomto trestnom konaní jednoznačne preukázané. Nad rámec uvedeného krajský súd uvádza, že je prirodzené, ak určité skutočnosti nebudú tak presne zafixované a svedkom prezentované po takmer šiestich rokoch (trestné oznámenie podala v roku 2016 a výsluch na hlavnom pojednávaní prebehol v roku 2022), ako keď vypovedá krátko po nejakej udalosti a preto súd aj toto hodnotil a filtroval tvrdenia, ktoré sa mohli vzhľadom na okolnosti tohto prípadu vzťahovať na obdobie, ktoré je predmetom obžaloby.

Obhajca obžalovaného ďalej argumentoval, že dôkazná situácia bola postavená na „pár zdrapoch papiera, ktoré priniesla poškodená, na ktorých bola údajná komunikácia medzi obžalovaným a poškodenou“. V prvom rade má krajský súd za potrebné poukázať na to, že prvostupňový súd prihliadal na listinné dôkazy, ktoré predložila poškodená, no tie neboli jediným vykonaným dôkazom v tomto trestnom konaní, teda dôkazná situácia, ktorá viedla k vzneseniu obvinenia a následne k prijatiu obžaloby nebola postavená len na týchto listinných dôkazoch, ale aj na svedeckých výpovediach, fotodokumentácii, prepise telefonických rozhovorov z redatu a ďalších, ktoré jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti bez pochybností preukazujú, že trestný čin bol spáchaný a že ho spáchal obžalovaný. Taktiež v tomto prípade sa výslovne v § 360a ods. 1 písm. c) uvádza výraz „prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby“, čo znamená, že listinné dôkazy, na ktorých sa nachádzali snímky obrazovky telefónu (tzv. screenshoty) s obsahom komunikácie prostredníctvom siete Facebook, ktorá je považovaná za elektronickú komunikačnú službu, sú prípustným dôkazom na preukázanie tohto trestného činu. Aj keď obžalovaný tvrdí, že tieto správy nepísal on a mohli byť sfaľšované, krajský súd má za to, že vzhľadom na spôsob vyjadrovania sa v predmetných správach a taktiež ich obsah, je nesporné, že ich písal obžalovaný.

Obhajca obžalovaného v odôvodnení jeho odvolania spochybňuje výpovede poškodenej vo viacerých bodoch, pričom opiera dôveryhodnosť jej tvrdení aj o skutočnosť, že údajne v jednom časom horizonte rokov 2016 až 2019 mala tri vzťahy súčasne. Krajský súd má za to, že tvrdenia ohľadom spôsobu jej partnerského života, ak by aj boli pravdivé, nie sú spôsobilé v kontexte celého vo veci vykonaného dokazovania, meniť dôkaznú situáciu a to ani vo vzťahu k hodnoteniu výpovede poškodenej ako nedôveryhodnej. Nakoľko ide o súkromný život poškodenej a prípadné vzťahy a počet partnerov nemení nič na tom, ako bolo na základe dôkazov vyhodnotené konanie obžalovaného voči poškodenej. Ako svedkovia boli vypočutí aj bývalí priatelia poškodenej a ich výpovede nijako nepopierajú tvrdenia poškodenej, naopak poukazujú na to, že obžalovaný poškodenú svojim správaním obťažoval a mala z neho strach. Už len skutočnosť, že bývalí priatelia poškodenej v čase trvania vzťahu s poškodenou mali vedomosť o skutkoch obžalovaného nasvedčuje tomu, že tvrdenia poškodenej sú dôveryhodné. Nakoľko, ak by mala poškodená s obžalovaným v čase trvania iného vzťahu zároveň vzťah s obžalovaným, ktorý chcela utajiť, nehovorila by o obžalovanom a jeho správaní svojim vtedajším priateľom. Taktiež neexistuje dôkaz o tom, že by výpovede svedkov B. N. a B. N. boli „dirigované“ poškodenou ako to konštatoval obžalovaný vo svojom odvolaní, pričom v čase realizovania ich výpovedí v súdnom konaní už s poškodenou neboli v blízkom priateľskom vzťahu, a teda krajský súd, vzhľadom na uvedené, má za to, že výpovede týchto svedkov neboli účelové.

Obžalovaný taktiež spochybnil výpoveď svedkyne O. G. (matky poškodenej), túto považuje za účelovú, nakoľko tá sa podľa neho opiera o tvrdenia, ktoré svedkyňa zámerne povedala poškodená. Matka poškodenej uviedla, že pracuje v zahraničí, a teda o konaní obžalovaného vie predovšetkým z rozprávania poškodenej dcéry, avšak uviedla, že k tomu dochádzalo, aj keď bola ona doma, vtedy obžalovaný chodil pred ich bytovku a „vystrájal“, mala z obžalovaného strach. Teda nie je pravda, že by výpoveď svedkyne bola založená iba na tvrdeniach poškodenej, ale aj na vlastných zážitkoch, kedy bola svedkom takého správania obžalovaného, pričom väčšinou išlo o konania, ktorých sa dopúšťal pred ich bytovkou. Taktiež obžalovaný v marci 2019 poslal svedkyňu audiozáznam a predtým ju kontaktoval prostredníctvom správ, v ktorých kritizoval jej dcéru. Vzhľadom na uvedené opätovne hodnotiac túto výpoveď aj v kontexte s ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi túto svedeckú výpoveď vyhodnotil ako hodnovernú.

Ďalšia obrana obžalovaného spočívala v spochybňovaní dôveryhodnosti svedkov K. B. L. a M. N. C., pričom konštatoval, že títo sú pre poškodenú „akýmiis vzormi a pešiakmi v rozohranej hre“, nakoľko obaja títo svedkovia pracujú v Policajnom zbore SR, kde momentálne pracuje už aj poškodená. Argumentoval tým, že si poškodená chcela „získať ich pozornosť rozprávaním vymysleného príbehu o nebezpečnom prenasledovaní“, keďže stať sa policajtkou bol jej sen a obaja svedkovia boli už v tom čase príslušníkmi Policajného zboru SR. Krajský súd v reakcii na toto tvrdenie uvádza, že nezistil existenciu žiadneho

dôkazu preukazujúceho, že si poškodená skutočnosti uvádzané v skutkovej vete vymyslela, naopak existuje ucelená reťaz priamych aj nepriamych dôkazov potvrdzujúcich, že k tomuto skutku došlo a to tak ako je ustálené v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Taktiež je dôležité pripomenúť, že títo dvaja svedkovia neboli jediní, s ktorými sa o v skutku popísanom konaní obžalovaného poškodená rozprávala. Skutočnosť, že boli v tom čase príslušníci Policajného zboru SR nemá žiaden vplyv na toto trestné konanie, pretože ako uviedla ako poškodená aj títo svedkovia, boli to jej známi, ktorých poznala už predtým. Je zrejmé, že sa poškodená v tom čase chcela stať policajtkou, no odvolací súd konštatuje, že toto samo o sebe, bez ďalších dôkazov preukazujúcich obhajobou konštatovaný zámer poškodenej, krivo obviníť a ublížiť obžalovanému v snahe dostať sa do priazne svedkov, ktorí sú príslušníci Policajného zboru SR. neplynie zo žiadneho dôkazu, teda ide len o ničím nepreukázanú domnienku obžalovaného.

Na podklade toho, že sa poškodená stala príslušníčkou Policajného zboru SR, obžalovaný vo svojom odvolaní argumentoval, že nemohol u poškodenej vzbudiť dôvodnú obavu o život a zdravie a zhoršiť kvalitu jej života, pričom práve naopak, kvalitu jej života zlepšil, a to s odôvodnením, že nebolo preukázaná či už fyzická alebo psychická ujma utrpená poškodenu. S týmto konštatovaním sa odvolací súd nestotožnil. Skutok, ktorý je predmetom obžaloby je z roku 2016, kedy bola poškodená študentkou strednej školy, medzitým pracovala v Anglicku a príslušníčkou Policajného zboru SR sa stala až 01.07.2019. Skutočnosť, že sa poškodená bála o svoj život, a že obžalovaný zhoršil kvalitu jej života počas atakov v roku 2016, uviedla nielen poškodená vo viacerých svojich výpovediach, ale aj matka poškodenej a ďalší svedkovia vrátane bývalých priateľov poškodenej. Rozhodujúcim je v týchto súvislostiach vždy hľadisko subjektívne pociťovanej ujmy poškodenej, aj keď určitým spôsobom objektivizované, teda nikdy hodnotenie podľa akéhosi spriemerovaného obvyklého spôsobu života poškodenej a ani tá okolnosť že sa následne poškodená zamestná v prostredí psychicky vysoko náročnej práce. Na naplnenie pojmových znakov tohto trestného činu postačuje naplnenie iba jednej z podmienok, teda buď vzbudiť dôvodnú obavu o život alebo zdravie priamo poškodenej alebo život a zdravie jej blízkej osoby alebo podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu života poškodenej. Krajský súd má za to, že predmetným konaním obžalovaného vo vzťahu k poškodenej došlo k naplneniu oboch týchto pojmových znakov. Zablokovanie motorovým vozidlom na ceste v noci s istotou bolo spôsobilé u poškodenej vzbudiť strach o svoj život, taktiež tomu nasvedčuje aj kontaktovanie polície a následne podanie trestného oznámenia na obžalovaného. Tiež neustále kontaktovanie poškodenej a to spôsobom posielania vulgárnych a výhražných správ, ktorých obsahom boli urážky voči poškodenej, pričom tá na tieto správy reagovala poškodená podľa jej vyjadrenia ale aj vyjadrenia ďalších svedkov stále zľaknutím a celkovo ich obsah ju nej evidentne vyvolával strach, muselo kvalitu života poškodenej podstatne znížiť. Uvedené je podporené tiež aj výpoveďou svedkyne matky poškodenej, z ktorej vyplýva, že sa poškodená kvôli obžalovanému bála chodiť v noci domov z brigády, ktorú si vybavovala a taktiež, že museli zamykať bytovku (čo sa ostatným susedom nepáčilo), pretože tam obžalovaný „vystrájal, hulákal, kopal do dverí“, z čoho mali strach. Svedkyňa tvrdí, že si s dcérou kvôli strachu z obžalovaného nemohli nič naplánovať a keď bola v práci mala strach, čo sa môže stať doma, pričom aj kolegyni povedala, že ak sa doma niečo stane, bude musieť vycestovať z roboty.

Z rozhodovacej praxe súdov (napr. sp. zn. 4To/37/2019) vyplýva, že zhoršenie kvality života predstavuje taký posun v kvalite života, ktorý osoba subjektívne vníma ako negatívum, pričom toto najčastejšie spočíva v psychickej traume, alebo aspoň v nepokoji z toho, že prenasledovanie môže pokračovať, alebo sa môže vyvinúť do tvrdších atakov. Poškodená teda, aj keď neutrpela žiadnu psychickú či fyzickú traumu, s istotou ako to aj sama uviedla, pociťovala zhoršenie kvality života. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že poškodená bola v nepokoji a bála sa, že prenasledovanie obžalovaným bude pokračovať, pričom jeho intenzita sa môže stupňovať. To, že bola poškodená v roku 2019 prijatá do Policajného zboru SR automaticky nespochybňuje to, že v predmetných mesiacoch roku 2016 cítila poškodená strach, ktorý pramenil z atakov obžalovaného a že v tom čase týmto konaním u nej vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie, a že bola kvalita jej života znížená.

Obranu obhajoby v súvislosti s konštatovaním toho, že súd by nemal skúmať v trestnom konaní príčinu alebo hĺbku vzájomných nezhôd medzi obžalovaným a poškodenu v období rokov 2018 až 2021, keďže prejednávaný skutok je z obdobia máj až júl 2016 a následným tvrdením obhajoby, že sa prvostupňový súd nedostatočne po vrátení veci Krajským súdom v Prešove na opätovné prerokovanie, vysporiadal s otázkou spolužitia obžalovaného a poškodenej, teda či išlo o osobu blízku a nevykonal riadne dokazovanie, považuje krajský súd za nedôvodnú. Obhajoba na jednej strane tvrdí, že sa okresný súd

nemal zaoberať vzťahom obžalovaného a poškodenej v období rokov 2018 až 2021 a na strane druhej, že sa súd zaoberal málo dokazovaním vzájomného vzťahu v čase späťvzatia súhlasu poškodenou (t. j. rok 2018). Odvolací súd má za to, že si obhajoba v týchto výrokoch sama odporuje. Prvostupňový súd v dostatočnej miere skúmal skutok, ktorý je premetom obžaloby z obdobia máj až júl 2016, pričom bolo zaobstarané dostatočné množstvo dôkazov na preukázanie, že sa skutok stal a že ho spáchal obžalovaný, ako aj vzťah poškodenej a obžalovaného v čase späťvzatia súhlasu poškodenou a to v čase pred a po hlavnom pojednávaní dňa 25.04.2018, keď bolo potrebné vysporiadať sa s otázkou, či sú obžalovaný a poškodená vzájomne v postavení blízkych osôb, čo napokon okresný súd správne na základe náležite vykonaného dokazovania výpoveďami svedkov samotnej poškodenej vyhodnotil.

Čo sa týka kvalifikácie skutku, tiež vo vzťahu k odvolacím námietkam nenaplnenia pojmu „dlhodobé“, musí odvolací súd konštatovať, že aj keď sa časové obdobie mesiacov máj až jún 2016, čo činí dva mesiace, nezdá ako nejaké dlhé obdobie, avšak časová súvislosť skutku sa vzťahuje aj na deň 26.06.2016 a koniec mesiaca október 2016 až do 09.11.2016, taktiež ak sa zameriame na počet a intenzitu atakov, konkrétne minimálne 2 krát zablokovanie cesty autom, 2 krát ponechanie darčiekov na aute, neustále písanie správ nie len poškodenej, ale aj jej vtedajšiemu priateľovi, zdržiavanie sa na miestach, kde sa nachádzala poškodená a vyčkávanie pred jej obydľím v tomto časovom horizonte, má krajský súd za to, že konaním obžalovaného došlo aj k naplneniu zákonného znaku „dlhodobé konanie“. V tomto smere je vhodné opäť poukázať na ustálenú judikatúru plynúcu aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu Českej republiky, ktorá uvádza, že o dlhodobé konanie ide spravidla vtedy, ak protiprávne konanie páchatel'a trvá najmenej jeden mesiac. Práve opakovanie protiprávnej činnosti (urážanie, ponižovanie, zastráňovanie a pod.) počas určitého časového obdobia znásobuje závažnosť konania a tým ho zaraďuje medzi trestné činy. Pojem dlhodobé treba chápať v zmysle opakujúceho sa, spravidla aj systematicky a sústavne uskutočneného konania. Najvyšší súd ČR tiež vyslovil, že zákonný znak dlhodobosti v trestnom čine nebezpečného prenasledovania môže byť nájdený aj v dobe trvajúcej jeden mesiac, v prípade, že ide o veľmi intenzívne konanie vyznačujúce sa sústavnosťou, úpornosťou, tvrdošijnosťou, a pro svoju nebezpečnosť vyvoláva dôvodnú obavu u poškodeného a prípadne môže gradovať až do fyzického násillia, výrazne vybočuje z medzí normálnych spoločenských vzťahov, je vykonávané rôznymi prostriedkami. (Uznesenie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 24.04.2019, sp. zn. 8 Tdo 178/2019). Slovenská právna teória pod pojmom dlhodobosti rozumie minimálne tri útoky počas troch dní, prípadne aj jeden útok, či dva ak trvajú tri dni s tým, že ak útok nie je kontinuálny, musí prebiehať počas prevažnej časti tohto obdobia. Každopádne ale spravidla musí ísť o opakujúce sa, systematické konanie, ktoré buď vyvoláva u poškodeného obavy o jeho život alebo zdravie alebo podstatným spôsobom znižuje kvalitu jeho života. Ojedinelé alebo náhodné prejavy, ktoré sú nežiadúcimi správaniami, tieto požiadavky nespĺňajú. Za minimálnu hranicu dlhodobosti sú teda v slovenskej aplikačnej praxi považované 3 útoky počas 3 dní, ktorých intenzitu, ako aj ostatné okolnosti je nevyhnutné v rámci dokazovania skúmať a hodnotiť. Čím vyššia frekvencia, ale i rôznorodosť jednotlivých foriem prenasledovania, tým kratšie môže byť časové obdobie, ktoré podradíme pod dlhodobé prenasledovanie (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/49/2020 zo dňa 22.06.2021). Teda v tomto prípade vzhľadom na už uvádzané rôznorodé formy prenasledovania, ale aj dobu po ktorú boli páchané, ich intenzitu, je zrejmé, že konanie obžalovaného je nevyhnutné hodnotiť ako dlhodobé konanie, ktoré malo za následok zníženie kvality života poškodenej a vyvolanie obavy o jej život.

Podľa názoru krajského súdu správne zistený a ustálený skutkový stav z hľadiska právnej kvalifikácie súd prvého stupňa správne kvalifikoval, keď konanie obžalovaného A. B. posúdil ako prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. zákona. Aj podľa názoru krajského súdu boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu. Medzi konaním obžalovaného a spôsobeným následkom tiež existuje príčinná súvislosť. Konanie obžalovaného bolo z hľadiska zavinenia úmyselné (priamy úmysel).

Vo vzťahu k otázke viny teda krajský súd považoval v intenciách vyššie uvedených dôvodov a úvah, odvolanie obžalovaného za nedôvodné a výrok o vine tak ako ho vyjadril súd prvého stupňa vo výrokoch napadnutého rozsudku vyhodnotil ako zákonný a vecne správny, založený na správne zistenom skutkovom stave tak ako ho súd prvého stupňa ustánil a následne aj správne právne posúdil.

Okrem výroku o vine krajský súd ako súd odvolací na podklade odvolania obžalovaného preskúmal aj výrok o treste v napadnutom rozsudku a dospel k záveru, že v tejto časti je namieste napadnutý rozsudok zmeniť a obžalovanému z nižšie uvedených dôvodov uložiť miernejší trest.

Okresný súd na strane obžalovaného nezistil existenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zákona, pričom bola zistená jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, teda že obžalovaný spáchal viac trestných činov, keďže skutku ktorý bol predmetom konania sa obžalovaný dopustil skôr, ako bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/2/2018, ktorý následne nadobudol právoplatnosť, čo v čase rozhodovania okresného súdu zakladalo dôvod na uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zákona. Okresný súd vychádzal zo zásad na ukládanie úhrnného trestu, teda ukladal trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Týmto bol v tomto prípade prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý bol obžalovaný odsúdený vyššie uvedeným rozsudkom, pričom pri tomto trestnom čine je trestná sadzba 1 až 5 rokov. Pri prevahe priťažujúcich okolností sa zvyšuje trestná sadzba o jednu tretinu, teda spodná hranica trestnej sadzby je 2 roky a 4 mesiace (28 mesiacov). Okresný súd dospel k záveru, že aj trest uložený na spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní 30 mesiacov je primeraným trestom, zároveň tento trest súd obžalovanému podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 34 mesiacov, v rámci ktorej mu určil probačný dohľad nad jeho správaním. Vzhľadom na charakter trestnej činnosti mu uložil aj obmedzenia, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu, a to zákaz kontaktu s poškodenou v akejkoľvek forme a zákaz priblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť bližšiu ako 5 metrov. Zároveň vzhľadom na uloženie súhrnného trestu okresný súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/2/2018 zo dňa 19.11.2019, právoplatného dňa 21.05.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8To/10/2020 zo dňa 21.05.2020, ako aj ďalšie výroky, ktoré na tieto výroky o treste obsahovo nadväzujú, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Aj vo vzťahu k odvolacím námietkam je potrebné uviesť že, ak prvostupňový súd vyhlasoval napadnutý rozsudok na hlavnom pojednávaní dňa 14.01.2022 teda v čase kedy už uplynula skúšobná doba uvádzaného odsúdenia (22.11.2021) postupoval správne a zákonne keď na toto predchádzajúce odsúdenie prihliadal pri ukladaní trestu, lebo v tom čase nenastali účinky zahľadania tohto odsúdenia.

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/2/2018 zo dňa 19.11.2019, právoplatného dňa 21.05.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8To/10/2020 zo dňa 21.05.2020 bol obžalovaný uznaný vinným z trestného činu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 18 mesiacov s podmiennečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Ako z doplneného dokazovania pred súdom odvolacím plynie skúšobná doba pri odsúdení vo veci Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/2/2018 obžalovanému začala plynúť 22.05.2020 a plynula do 22.11.2021. Z dokazovania tiež plynie, že A. B. počas plynutia skúšobnej doby viedol riadny život a nebol trestne stíhaný pre iný úmyselný trestný čin. V dôsledku toho v zmysle § 50 ods. 6 Tr. zákona došlo k osvedčeniu sa odsúdeného A. B. v skúšobnej dobe s účinkami podľa § 50 ods. 7 Tr. zákona, teda, že sa naňho hľadí akoby nebol odsúdený. Tento záver jednoznačne plynie aj z úradného záznamu písaného zákonným samosudcom dňa 23.01.2024.

V štádiu odvolacieho konania vo vzťahu k trestu teda dochádza k podstatnej zmene situácie, obžalovanému v tomto odvolacom konaní nemôže byť uložený súhrnný trest (§ 42 ods. 3 Trestného zákona), ale iba trest samostatný a to za trestný čin, ktorý je predmetom tohto konania. Uvedenú skutočnosť predchádzajúceho odsúdenia okresný súd v čase svojho rozhodovania premietol aj pri zisťovaní priťažujúcich okolností, pričom zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, teda, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Avšak, ako už bolo uvedené, v čase konania krajského súdu, je predošlé odsúdenie obžalovaného už zahladené, teda nedá sa na toto odsúdenie prihliadať ani z pohľadu priťažujúcej okolnosti.

V súvislosti s ukladaním druhu a výmery trestu krajský súd vychádzal z ustanovenia § 34 Tr. zákona prihliadal najmä na spôsob spáchania činu jeho následok zavinenie pohnútku nezistiac žiadne priťažujúce ani poľahčujúce okolnosti, hodnotiac najmä osobu obžalovaného jeho pomery a možnosti jeho nápravy a motív konania. Vyššie spomínané predchádzajúce odsúdenie obžalovaného krajský vyhodnotil tak, že v spojení so zistenými priestupkami, ktorých sa mal obžalovaný dopustiť neumožňovalo tomuto priznať poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu vo vedení riadneho života (§ 36 písm. j) Tr. zákona). Obžalovaný je v mieste bydliska hodnotený všeobecne, podľa správy sociálnej poisťovne, ale aj vlasy ústneho vyjadrenia dlhodobu pracuje má stály príjem. Od posledného odsúdenia v roku 2020 nie sú známe iné nové trestné stíhania, v registri priestupkov evidujú u obžalovaného za posledných 5 rokov 14 priestupkov rôzneho charakteru najmä však na úseku dopravy.

Ako to z výroku rozsudku, skutkovej vety vyplýva stíhaného skutku sa mal obžalovaný dopúšťať v období roku 2016, teda pred takmer ôsmimi rokmi, obžaloba bola podaná v máji 2017 a odsudzujúci rozsudok bol vyhlásený po takmer ôsmich rokoch od spáchania skutku. Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil, že k písomnému vyhotoveniu uznesenia vyhlásenému dňa 25.04.2018 došlo až 18.09.2019 a taktiež rozsudok vyhlásený dňa 14.01.2022 bol písomné vyhotovený až dňa 25.09.2023. Vyhotovenie rozsudkov súdom teda trvalo približne 1 rok 6 mesiacov a 1 rok 8 mesiacov. Z uvedeného je zrejmé, že v tomto konaní došlo k bezdôvodným prieťahom v konaní na súde prvého stupňa, pričom neboli zistené okolnosti, z ktorých by vyplynulo, že by prieťahy v konaní spôsobil obžalovaný A. B.. Taktiež je potrebné uviesť, že sa podľa názoru krajského súdu nejedná o mimoriadne zložitý prípad na dokazovanie.

V súvislosti s uvedeným je potrebné poukázať na čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý zaručuje právo každého na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov. Taktiež Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolu č. 11, ktorý nadobudol účinnosť 1. novembra 1998 v čl. 6 ods. 1 zakotvuje, že každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom. Tu krajský súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3To/4/2016 zo dňa 15.02.2017, ktorý sa vyslovil, že primeraná lehota, v ktorej má byť vec prejednaná nie je výslovne stanovená, je však riešená judikatúrou Európskeho súdu a vyplýva z nej, že v trestnom konaní lehota začína plynúť od vznesenia obvinenia. Pri posudzovaní lehoty je potrebné prihliadať na zložitnosť prípadu, chovanie osôb, ktoré mohli prispieť k prieťahom a tiež k spôsobu, akým štátne orgány záležitosť prejednávali. Vo výnimočných prípadoch Európsky súd uznal za primeranú lehotu konania pred vnútroštátnymi orgánmi lehotu v trvaní šesť rokov. V tomto rozsudku Najvyšší súd poukázal na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II..ÚS 236/2011, z ktorého vyplýva, že hoci EŠLP nevyvodil z porušenia čl. 6 ods. 1 Dohovoru povinnosť kompenzovať automaticky prieťahy v konaní zastavením trestného stíhania, alebo zmiernením trestu, no súčasne takú kompenzáciu pripustil, lebo ju považuje za dostatočnú nápravu porušeného práva.

Aby došlo v zmysle čl. 41 Dohovoru aj v tomto prejednávacom prípade k spravodlivému zadostučineniu za porušenie práva obžalovaného na konanie v primeranej lehote, odvolací súd zvažoval možnosti spôsobu nápravy a túto vzhliadol v zmiernení trestu, ktorý bol obžalovanému uložený v konaní na súde prvého stupňa.

Ako je to už vyššie konštatované súd prvého stupňa obžalovanému ukladal podmienený trest odňatia slobody súhrnný s probačným dohľadom a obmedzeniami spočívajúcimi v zákaze kontaktu obžalovaného s poškodenou F. G. v akejkoľvek forme a uložil mu povinnosť v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija menovanej poškodenej. V čase ukladania trestu dňa 14. januára 2022 takto ukladaný trest čo do jeho druhu a výmery bol uložený zákonne a správne. Po takmer 2 a pol roku podľa názoru krajského súdu došlo k zmene okolností rozhodných pre ukladanie druhu a výmery trestu, okrem potreby zohľadniť neprimeranú dĺžku konania podľa názoru krajského súdu došlo aj vychádzajúc z obsahu vykonaného dokazovania a vyjadrenia sa obžalovaného k posunu vzájomných vzťahov medzi obžalovaným a poškodenou, ktorí sa už navzájom dlhšiu dobu nestretávajú, nekontaktujú a krajský súd dospel k záveru, že nie je nevyhnutné pre dosiahnutie účelu trestu u obžalovaného tomuto ukladať trest odňatia slobody, popri ktorom bolo možné uložiť aj povinnosti a obmedzenia smerujúce k zabráneniu kontaktu medzi obžalovaným a poškodenou.

Krajský súd na základe dôvodov uvedených vyššie dospel k záveru, že účel trestu v danom prípade môže splniť aj trest nespojený s obmedzením osobnej slobody obžalovaného. Ako vhodný a primeraný druh trestu v danom prípade, ktorý spĺňa aj všetky zásady pre ukladanie trestov v zmysle § 34 Tr. zákona a mal za splnené aj podmienky uvádzané v ust. § 57 ods. 1 Tr. zákona, považoval krajský súd alternatívny peňažný trest v zmysle § 56 Tr. zákona uložený pri dolnej hranici sadzby, vo výške 400 Eur. Takto uložený trest podľa názoru krajského súdu zohľadňuje všetky vyššie uvádzané skutočnosti rozhodné pre ukladanie trestu, je spôsobilý zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život, teda spĺňa funkciu individuálnej prevencie, ale je tiež spôsobilý naplniť aj funkciu generálnej prevencie. Avšak pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, odvolací súd uložil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody v trvaní dvoch mesiacov. Nad rámec uvedeného pri

ukladaní trestu krajský súd zohľadnil aj to, že obžalovaný upravil svoje správanie voči poškodenej, zo spisu neplynie, aby sa naďalej akoukoľvek formou s poškodenou kontaktoval, ako sám na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu uviedol, poškodenú už niekoľko rokov nestretol a nekontaktoval ju, v súčasnej dobe pracuje, má stály príjem.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd čiastočne vyhovel odvolaniu obžalovaného postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.